

[Statsministeren.]

ordførere, fordi de alle gennem deres Taler har givet Udtryk for, at de er enige i at ville hjælpe til at naa et Resultat med Hensyn til det, som det foreliggende Lovforslag tilsigter.

Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Carsten Raft i, at en af Aarsagerne til, at Naturfredningsloven er kommet til at spille den Rolle, den spiller, og er blevet bragt til Udførelse i den Udstrækning, det er sket Landet over, bl. a. er den, at det er lykkedes paa Rigsdagen at tilvejebringe Enighed om denne Lov. Det var et mægtigt Fremskridt, og det har betydet kolossalt meget. Det, der har glædet mig ved denne Behandling, er, at alle Rigsdagens Partier nu har givet Tilslutning til det Formaal, som Lovforslaget har, og som ikke er løst gennem Naturfredningsloven i dennes nuværende Affattelse. Det burde jeg egentlig slutte min Tale med at sige.

Jeg maa imidlertid gøre et Par enkelte korte Bemærkninger. Jeg kan ikke gaa ind paa og vil ikke gaa ind paa en detailleret Imødegaaelse af de forskellige Anker, der er fremsat mod Lovforslaget. Det skyldes mange Ting. For det første, at jeg stillet over for en saa bastant Fredningssagkundskab hos Ordførerne nok skal vare mig for at gaa ind i en detailleret Diskussion; adskillige af Ordførerne er jo Folk, der gennem mange Aar paa fortjentsfuld Maade har arbejdet med Fredningssager. Den anden Aarsag er den, at jeg — havde jeg nær sagt — ikke, hvad Detailler angaar, er Fader til dette Barn. Det er, som jeg har redegjort for i min Forelæggelsestale, et gammelt Lovforslag, der er udarbejdet af særdeles mange sagkyndige.

Jeg er ikke personlig i Stand til at afgøre den principielle Strid, som fremgaar af Ordførernes Taler, nemlig om det er muligt, forsvarligt og hensigtsmæssigt at indarbejde det, dette Lovforslag tilsigter, i selve Naturfredningsloven. Det er helt naturligt, at man spørger om dette, det er en Tanke, der ligger nær, men jeg er ikke i Stand til at afgøre det. Det er for mig ganske klart, at naar det meget alsidigt sammensatte Udvalg, der har udarbejdet Lovforslaget, har været enigt om at maatte foreslaa stedlige Udvalg af anden og bredere Sammensætning, end vi har i Naturfredningsloven, har dette Udvalg sine gode Grunde derfor. Det hænger naturligvis sammen med, at Forslaget i det hele skulde sikre, at der, naar der til Ministeriet kommer Forslag om Erhvervelse, eventuelt ved Ekspropriation, af et Areal, er størst mulig

Garanti for, at Arealet er rigtigt valgt og paakrævet og ikke kan erhverves paa anden Maade. Derfor mente man det rigtigt i selve det indstillende Udvalg at have de mange forskellige lokaltprægede Interesser repræsenteret, som det er foreslaaet.

Men jeg kan kun sige, at hvis der under Udvalgets Forhandlinger viser sig Stemning for og den Sagkundskab, som nu er mine Garanter for det Forslag, der ligger paa Bordet, accepterer Tankegangen, vil jeg med Glæde medvirke til, at selve det, Lovforslaget tilsigter, kommer til Udtryk gennem Naturfredningsloven og indarbejdes deri.

Jeg er ikke i Stand til at sige, om det kan lade sig gøre, jeg maa — men det er en rent teoretisk Betragtning, jeg har ikke Ordførernes Erfaring — dele det ærede Medlem Hr. Bomholts Betænkeligheder ved at gøre disse Landsudvalg til Administratorer i det Omfang, som Lokaludvalgene vil blive det efter det foreliggende Lovforslag.

En enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby, der holdt den Tale, vi har hørt nogle Gange før, at Kommunerne er gode nok, naar der skal betales, men de bliver ikke taget med i de forskellige Udvalg: jeg ved ikke, om man kan sige, at de helt er tilsidesat, idet det, som det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby ogsaa nævnte, dog er Meningen ifølge § 2, at de paagældende Amtmænd skal udpege 2 Repræsentanter, og de Repræsentanter, som Amtmændene skulde udpege, skulde vel netop være Repræsentanter for direkte interesserede Kommunalbestyrelser. Jeg vil imidlertid ikke driste mig til den Paastand, at der i tilstrækkelig Grad er taget Hensyn til Kommunernes Interesser, men det er ogsaa et Spørgsmaal, vi formentlig vil kunne forhandle os til Rette om i Udvalget.

Jeg vil nøjes med at gøre disse Bemærkninger og gentage min Tak for den hjertevarme Tilslutning, Lovforslagets Formaal har faaet fra samtlige Ordførere.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Bomholt: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 17 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.